

handling at fremsætte mange Bemærkninger, og især ikke om Aldersrenteloven i al Almindelighed, vi er jo gensidig saa godt bekendt med hinandens Standpunkt, at vi sandsynligvis ikke overbeviser hinanden. Med Hensyn til det Lovforslag, vi her behandler, forekommer det mig dog, at det for alle, der kender de virkelige Forhold ude omkring i Landet, ude i Kommunerne, taler for sig selv; det behøver derfor ikke saa megen anbefaling, og jeg kan nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved Forslagets første Behandling. Jeg ønsker blot at understrege, at det, der her foreslaas, er en Bemyndigelse for Kommunerne til at yde indtil 30 Kr. i Brændselshjælp til de Aldersrentenydere, som Kommunalbestyrelsen mener trænger dertil, og af disse 30 Kr. skal Kommunerne selv betale de $\frac{3}{4}$. Det forekommer mig — jeg ved ganske vist ikke, om man maa bruge et saadant Udtryk — at være en smaatskaaren Politik at modsætte sig en saadan Lovgivning, ikke at ville være med til at give Kommunerne denne Bemyndigelse.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard kom med nogle Udtalelser i Dag, som jeg ogsaa har noget vanskeligt ved at forstaa. Han ligesom bebredede de to Partier, der støtter dette Forslag, at vi ikke turde foreslaa det henvist til Udvalgsbehandling. Jeg forstaaer ikke ret, hvad det skulde have tjent til, eftersom de to andre Partier pure afviser Forhandling om Forslaget, og det ærede Medlem sluttede jo ogsaa i Dag med at afvise en hvilken som helst Forhandling om Brændselshjælp til de gamle, idet han sagde, at skulde der være Tale om noget i denne Retning, maatte det ske oppe i Landstinget under en Revision af selve Aldersrenteloven, og det havde vi her i Folketinget ingen Indflydelse paa. Derfor kan man nu heller ikke snakke sig bort derfra og sige, at man savner Oplysninger, og at vi skulde have foreslaaet Udvalg. I øvrigt var det ærede Medlems hele Stilling ogsaa allerede ved Lovforslagets første Benadling den, at han pure gik imod enhver Tanke om at give Kommunerne denne lille Bemyndigelse til at hjælpe trængende gamle.

Det er mit Indtryk, at den Stilling, de to Oppositionspartier nar taget til dette Lovforslag, har vakt nogen Bestyrtelse rundt om i Landet. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard talte i denne Forbindelse om Husmændenes og Gaardmændenes Stilling til dette Lovforslag. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at have nogen Bekymring i denne Henseende; de danske Husmænd har altid vist, at de havde fuld Forstaaelse

af den sociale Lovgivning, og jeg kunde ikke tænke mig, at Forholdet skulde ligge saaledes nu, at de skulde være Modstandere af, at man gav Kommunalbestyrelserne den paagældende Bemyndigelse til at yde de gamle en saadan beskeden Brændselshjælp.

Jeg skal med disse Ord indtrængende anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Holstein: Efter min Formening er dette Lovforslag en logisk nødvendig Konsekvens af den Aldersrentelov, som Venstre har gennemført. Denne Lovs skadegørende Virkninger baade i finansiell, i erhvervsøkonomisk og social Henseende lægger sig jo stadig tydeligere for Dagen. Jeg ved, at det desværre i Øjeblikket kun vil føre til en teoretisk, akademisk Diskussion at tage Spørgsmaalet om en gennemgribende Revision af denne Aldersrentelov op til Drøftelse. Venstre har med denne Lov, som saa ofte før i ædel Kappelstrid med det radikale Venstre, søgt at slaa et socialt Program op, som var større, end Statens Finanser kunde bære, og Følgen af dette Forsøg var, at man maatte forfordere den Kategori af aldersdomsunderstøttede, som i den gamle Aldersdomsforørgelseslov kaldtes de værdige trængende gamle, for at Kredsen af aldersrenteberettigede kunde blive udvidet. Som Følge deraf er Kategorien af de virkelig daarligt stillede gamle blevet ringere behandlet, end den havde Krav paa. Jeg ved af Erfaring hjemme fra min egen Kommune, som utvivlsomt er en af de bedst stillede og lykkeligst situerede Landkommuner her i Landet, at der er en Kreds af gamle, Mænd og Kvinder, for hvem det er en i høj Grad kærkommen og en i høj Grad ønskelig og berettiget Hjælp, der her ydes dem. Jeg ved saare vel, at Branderpysnerne er lavere nu, betydeligt lavere, end de har været i de 3 Aar, denne Brændselslov har virket, men det forhindrer ikke, at denne Hjælp alligevel er et fuldt berettiget Supplement til den Rente, de gamle faar. Af denne Grund, fordi mine personlige Erfaringer har vist mig, hvor berettiget det er at imødekomme dette Ønske, vil jeg stemme for Lovforslaget, og det forekommer mig, at Tinget, ogsaa ærede Medlemmer af Venstre, som jo ved, hvordan Forholdene er ude i deres Kommuner, kunde gøre det samme med fuldgod Samvittighed. Det drejer sig for Staten om en Risiko paa 500 000 Kr., og det drejer sig for Kommunerne om en finansiell Risiko, som de er fuldkommen Herre over at begrænse, som de ønsker; de kan individualisere hvert